

Απόφαση Π.Ε.

«Σε μια πολιτική στιγμή που ο καπιταλιστικός κόσμος πολώνεται σε ένα θανάσιμο ανταγωνισμό, το κρίσιμο ζήτημα για το εργατικό κίνημα και την αντικαπιταλιστική κομμουνιστική αριστερά είναι αυτό της πολιτικής ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και τα καπιταλιστικά μπλοκ». Αυτό υπογραμμίζει η Απόφαση της Πολιτικής Επιτροπής του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, που συνεδρίασε στις 3 Σεπτέμβρη:

Εισαγωγή

Οι πολιτικές εξελίξεις χαρακτηρίζονται από το επικίνδυνο δολοφονικό κοκτέιλ αντεργατικής, αντιδραστικής, ολοκληρωτικής καπιταλιστικής επιδρομής σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Το κεντρικό πολιτικό ζητούμενο για το κίνημα και την αριστερά της ανατροπής δεν είναι μια συνηθισμένη προετοιμασία για εκλογές, αλλά η **συνολική αντιπαράθεση/ανατροπή της αντιδραστικής διεργασίας για ανασυγκρότηση του αστικού πολιτικού συστήματος και του βαθέος κράτους του**. Για την επαναστατική κομμουνιστική αριστερά καθήκον κρίσιμης/ιστορικής σημασίας αποτελεί η **ανασυγκρότηση του αντικαπιταλιστικού εργατικού ρεύματος**, με την προγραμματική μετωπική ανασυγκρότηση της για να μπορέσει να δώσει την πολιτική μάχη ζωής και ελπίδας και, στη βάση αυτή, να παρέμβει σε όλες τις κοινωνικές και πολιτικές μάχες και στη σειρά των επερχόμενων εκλογικών διαδικασιών (εθνικές, περιφερειακές και δημοτικές εντός 2023), η διαμόρφωση του κομμουνιστικού προγράμματος και της κομμουνιστικής οργάνωσης της εποχής μας.

Οι γενικές εξελίξεις

1. Οι πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας σε μεγάλο βαθμό διαμορφώνονται με βάση τις διεθνείς εξελίξεις. Τα σύννεφα πολλαπλών τεράστιων κινδύνων για την ανθρωπότητα όλο και πυκνώνουν, στο φόντο της εκδήλωσης μιας **πολλαπλής κρίσης στο πλέγμα των**

παγκόσμιων καπιταλιστικών οικονομιών, καθώς και στο σύστημα των σχέσεων που διαμορφώνει ο συσχετισμός και η διαπάλη μεταξύ των ισχυρών καπιταλιστικών κέντρων.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, που συνεχίζεται με όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή των δυνάμεων του NATO και της χώρας μας και υπαρκτό τον κίνδυνο γενικότερης ανάφλεξης, παρόξυνε αυτή την παγκόσμια αντιπαράθεση, την συμπύκνωσε εμφατικά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν ήταν η αφετηρία της.

Ο αντίκτυπος αυτών των εξελίξεων στην Ελλάδα (και βασικά στα εργατικά και λαϊκά στρώματα), είναι πολύ ηχηρός. Αυτό αφορά τόσο τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες, όσο και τη διαμόρφωση των συνειδήσεων.

Τα σημερινά κρισιακά φαινόμενα δεν μπορούν να ερμηνευτούν με τυπικούς οικονομολογικούς όρους. Υπάρχουν χώρες που βρίσκονται σε υφειακή τροχιά, ωστόσο το σίγουρο είναι ότι η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε μια **τελματώδη στασιμότητα** στηριζόμενη περισσότερο από ποτέ σε πηλίνα πόδια, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη διόγκωση των εξωτερικών χρεών και τις συνεχείς παρεμβάσεις των κεντρικών τραπεζών.

Στο στρατόπεδο των **ΗΠΑ, οξύνεται η αντιπαράθεση με την ανερχόμενη Κίνα** και την σαφή αμφισβήτηση της ηγεμονίας τους όχι μόνο σε οικονομικό, αλλά και σε πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο. Στην «απέναντι» πλευρά αναδύεται ένας ετερόμορφος πόλος κρατών και οικονομιών (με κέντρο Κίνα, Ρωσία, BRICS κ.λπ.) εκτός του κύκλου της ΕΕ και της Βόρειας Αμερικής. Σηκώνει τη σημαία της «πολυπολικότητας», τη στιγμή που είναι αδύνατο στον καπιταλιστικό κόσμο να συμφωνηθεί ένα «παιχνίδι ίσων με κοινούς κανόνες», αλλά είναι εγγενής **η τάση για αδυσώπητο ανταγωνισμό και κυριαρχία.**

Αυτό που καθορίζει τη δυναμική στο εσωτερικό του είναι η άνοδος νέων καπιταλιστικών κέντρων που ως τώρα θεωρούνταν «δεύτερης ταχύτητας». **Οι ΗΠΑ επισπεύδουν σαφώς πολεμικές αναμετρήσεις** σε μια προσπάθεια να διακόψουν αυτή την τάση και να αναδιοργανώσουν συμμαχίες εντός του NATO. Παράλληλα οι κυρώσεις κατά της Ρωσίας, μακράν από το να αποτελούν απλή «τιμωρία» της Ρωσίας για την εισβολή στην Ουκρανία, **συνιστούν ένα μεγάλο οικονομικό πόλεμο σε βάρος της Ρωσίας και στον ορίζοντα και κατά της Κίνας.** Η αναμέτρηση για το θέμα της Ταϊβάν έχει σαφώς και οικονομική στρατηγική διάθεση, καθώς με αυτήν σταδιακά μπαίνει «στο κάδρο» του κακού η Κίνα. Ταυτόχρονα έχει τη σημασία του ότι το 75% των ημιαγωγών παράγεται στο νησί της Ταϊβάν.

Πείνα, αυταρχισμός και πόλεμος, ακόμη και ο πυρηνικός όλεθρος, μπαίνουν ανοιχτά στην ημερήσια διάταξη στα σαλόνια των καπιταλιστικών επιτελείων. Η ευκολία με την οποία προετοιμάζονται οι πληθυσμοί για ακραία ενεργειακή φτώχεια, αλλά και η ελαφρότητα με την οποία γίνεται συζήτηση περί πυρηνικού ατυχήματος και πολέμου είναι χαρακτηριστικά. Σε ότι αφορά τον ίδιο τον πόλεμο δεν φαίνεται συμβιβασμός στον κοντινό ορίζοντα, καθώς οι βασικοί πόλοι της αντιπαράθεσης, δεν τον θέλουν.

Έχουμε μπει σε μια πρωτοφανέρωτη περίοδο όπου όλες οι αντιθέσεις του καπιταλισμού, οι σπασμοί της ιστορικής του κρίσης συμπυκνώνονται, με απρόβλεπτες καταστάσεις για τις συνθήκες ζωής και την ίδια την επιβίωση των λαϊκών στρωμάτων με βασικότερα στοιχεία τον πόλεμο και τη φτώχεια. Τα τρομακτικά **προβλήματα επιβίωσης των λαϊκών στρωμάτων**, η διαφαινόμενη είσοδος σε νέα ύφεση, οι **επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής** και οι καταλυτικές επιπτώσεις του πολέμου, σφραγίζουν την περίοδο και βρίσκονται στην βάση της όξυνσης των τεράστιας όξυνσης των ανταγωνισμών και της σοβούσας πολιτικής κρίσης των αστικών πολιτικών συστημάτων.

Απομάκρυνση Τζόνσον, απώλεια αυτοδυναμίας Μακρόν, ανατροπή Ντράγκι, πιθανή ήττα Μπάιντεν στις ενδιάμεσες εκλογές, πολιτική κρίση στην Βουλγαρία, μαρτυρούν **σοβαρή πολιτική κρίση στα καπιταλιστικά κέντρα**, ενώ η Ρωσία από τη μεριά της σαφώς επενδύει σε κοινωνική και πολιτική αναταραχή στη Δύση και αξιοποιεί σε αυτό το όπλο της ενέργειας.

Στο γενικό φόντο της παγκόσμιας αντιπαράθεσης αναζητείται η συγκρότηση του στρατοπέδου που θα μιλήσει για «**ψωμί, δουλειά, δημοκρατία, ειρήνη, διεθνή αλληλεγγύη των εργατών και των λαών**» και θα **αντιπαρατεθεί στη θυσία για καπιταλιστικά κέρδη, τις πολεμικές δαπάνες, την εθνικιστική τύφλωση και φανατισμό**, τη μετατροπή των νέων σε κρέας για τα κανόνια του πολέμου.

Σε μια πολιτική στιγμή που ο καπιταλιστικός κόσμος πολώνεται σε ένα **θανάσιμο ανταγωνισμό, το κρίσιμο ζήτημα για το εργατικό κίνημα και την αντικαπιταλιστική κομμουνιστική αριστερά είναι αυτό της πολιτικής ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και τα καπιταλιστικά μπλοκ.**

Ειδικότερα, ωστόσο, στην Ελλάδα, η πολιτική ανεξαρτησία της αριστεράς κρίνεται στη στάση απέναντι στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, απέναντι στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό, αλλά και τους πόλους του αστικού πολιτικού συστήματος.

- **Στη στοχοθεσία για έξοδο από την ΕΕ** του πολέμου, της ενεργειακής φτώχειας, των μνημονίων και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Τη στιγμή που η ΕΕ γίνεται ολοφάνερα συμπολεμιστής και πελάτης των ΗΠΑ, ενώ ο Γερμανός καγκελάριος Σόλτς θέτει ρητά την ανάγκη κατάργησης του βέτο στις αποφάσεις της «για να σωθεί η ΕΕ», η αντί-ΕΕ στοχοθεσία και πάλη είναι κρίσιμη.
- **Στη μάχη ενάντια στα αστικά σχέδια, τους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς** των αστικών τάξεων και κρατών, τους σχεδιασμούς διεθνών εταιρειών και ελληνικού κεφαλαίου, που σημαίνει ρητή **εναντίωση στον άδικο και αντιδραστικό ανταγωνισμό Ελλάδας και Τουρκίας**, πάλη για ακύρωση εξοπλιστικών προγραμμάτων, έξοδο από NATO και εναντίωση στην οικοπεδοποίηση των διεθνών θαλασσών και τις εξορύξεις στις ΑΟΖ στο όνομα των «κυριαρχικών δικαιωμάτων».
- **Στη μάχη για ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική αριστερά**, που δεν θα γίνεται δωρητής σώματος στην ανάγκη «να φύγει η δεξιά», ή ακόμα χειρότερα να φύγει μόνο ο Μητσοτάκης για να έρθουν «δημοκρατικές κυβερνήσεις», με σωτήρες τεχνοκράτες ή κυβέρνηση των τίμιων και με την κεντροδεξιά.

Κρίση και φτωχοποίηση της κοινωνίας

2. Παρά τις θριαμβολογίες της κυβέρνησης ΝΔ για τον πακτωλό του ΕΣΠΑ και του Ταμείου Ανάκαμψης και τις επιτυχίες της «βαριάς βιομηχανίας» του τουρισμού, η κατάσταση δεν είναι καθόλου καλύτερη στην Ελλάδα.

Αντίθετα, δημιουργούνται προϋποθέσεις **νέας βουτιάς στην κρίση**. Ο πληθωρισμός στην Ελλάδα ξεπερνά το 10%, το δημόσιο χρέος παραμένει το πρώτο με διαφορά στην ΕΕ με 190% του ΑΕΠ, το ιδιωτικό χρέος εκτινάσσεται και προσεγγίζει τα 260 δισ. € με πρώτες τις οφειλές σε τράπεζες, την εφορία, τον ΕΦΚΑ και προσφάτως τους απλήρωτους λογαριασμούς. Το έλλειμμα έχει ανέβει στο 8,3% του ΑΕΠ με προοπτική ισχυρής ανόδου κυρίως λόγω της κρατικής επιδότησης στην ιδιωτική κερδοσκοπία, ενώ το κόστος δανεισμού ξεπέρασε το 4%. Πλάι σε αυτά αξίζει να προσθέσουμε ότι το κόστος εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους θα αρχίσει να αυξάνεται από το 2023, ενώ η έξοδος από την «ενισχυμένη εποπτεία» δεν φέρνει ανακούφιση, καθώς η Ελλάδα βρίσκεται κάτω από την τριπλή εποπτεία της ΕΕ, την «κανονική» (ευρωπαϊκό εξάμηνο κλπ), των χωρών με χρέος άνω του 100% και των προαπαιτούμενων του Ταμείου Ανάκαμψης.

Η **καταβάρθρωση των μισθών και των συντάξεων** μαζί με την **ακρίβεια** και το δυσβάστακτο **κόστος της ενέργειας επιταχύνει τη φτωχοποίηση στην κοινωνία**. Η κατεδάφιση εργατικών κατακτήσεων (Νόμος Χατζηδάκη, κ.α.) και η μονιμοποίηση-επέκταση

της ελαστικής εργασίας διαμορφώνουν ένα τοπίο αποδιάρθρωσης κάθε εργατικού δικαιώματος και εργατικής διεκδίκησης. Παράλληλα, εξελίσσεται λεηλασία του δημόσιου πλούτου και του φυσικού περιβάλλοντος μαζί με την εμπορευματοποίηση μεγάλων εκτάσεων δημόσιας γης, οι ιδιωτικοποιήσεις/ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας (ΑΔΜΗΕ, μετρό Θεσσαλονίκης, νέος κύκλος από λιμάνια και αεροδρόμια, φοιτητικές εστίες). Ενώ, η πρόσφατη μεταβίβαση (ν. 4964/30.7.2022) του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών των ΕΥΔΑΠ/ΕΥΑΘ στο Υπερταμείο προοιωνίζεται την πορεία για τις τιμές του νερού με την αχαλίνωτη κερδοσκοπία του κεφαλαίου. Επίσης, από το Σεπτέμβρη μέχρι το τέλος του χρόνου έχουν προγραμματιστεί 9.000 πλειστηριασμοί που περιλαμβάνουν και πρώτες κατοικίες χαμηλών εισοδημάτων μιας και έληξε η περίοδος προστασίας τους.

Παράλληλα και το καλοκαίρι φάνηκε ότι **στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού** τα νέα επεισόδια όξυνσης διαδέχονται τις περιόδους ύφεσης. Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει να μετατρέπει περιοχές της χώρας σε πολεμικά ορμητήρια των ΗΠΑ-NATO, για να εξασφαλίσει την στήριξή τους στην προσπάθεια απόσπασης μεγαλύτερου κομματιού από την ενεργειακή λεία της Αν. Μεσογείου τροφοδοτώντας τον άδικο κι αντιδραστικό ανταγωνισμό και από τις δύο πλευρές με την τουρκική αστική τάξη, η οποία κλιμακώνει κι αυτή την παρέμβασή της θέτοντας μέχρι και ζητήματα κυριαρχίας νησιών. Παράλληλα, η συμμετοχή της χώρας στον πόλεμο της Ουκρανίας συνεχίζεται και μονιμοποιείται με μεγαλύτερη ένταση. Πάνω σε αυτό το φόντο γίνονται και νέες αγορές εξοπλισμών.

Σε αυτό το έδαφος καλλιεργείται **ένταση του κλίματος εθνικισμού και ρατσισμού με πρώτα θύματα τους πρόσφυγες** που αντιμετωπίζουν περισσότερα **τείχη και φράκτες, θανατηφόρες επαναπροωθήσεις, αλλά και διωγμούς, στέρηση δικαιωμάτων, επιθέσεις όσων είναι ήδη στη χώρα.** Η επέκταση του τείχους στον Έβρο και η απόφαση κλεισίματος του καταυλισμού του Ελαιώνα, που ήταν ο μοναδικός μέσα στον αστικό ιστό, σηματοδοτούν ότι οξύνεται η επιχείρηση της γκετοποίησής τους και παρουσίας των προσφύγων ως εχθρών-απειλή για την ασφάλεια των συνόρων.

Υποκλοπές και κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός

3. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον μπήκε στην πρώτη γραμμή της πολιτικής αντιπαράθεσης **το θέμα των υποκλοπών**, μετά την παραδοχή της παρακολούθησης του τηλεφώνου του Ν. Ανδρουλάκη από την ΕΥΠ και άνοιξε το καπάκι του υπόνομου του αποκρουστικού αντιδραστικού καθεστώτος, που έχει αναπτυχθεί στην Ελλάδα όλα τα προηγούμενα χρόνια και ήρθε στο προσκήνιο η αναπτυσσόμενη κρίση πολιτικής εκπροσώπησης, που συγκλονίζει την άθλια κυβέρνηση της ΝΔ και το αστικό πολιτικό σύστημα.

Στοιχειοθετημένες καταγγελίες για παρακολουθήσεις του ΚΚΕ, της ΠΕΝΕΝ, του δημοσιογράφου Κουκάκη κ.α., μαζί με πληροφορίες και ενδείξεις για υποκλοπές και για τον δικό μας πολιτικό χώρο υπάρχουν και από την περίοδο της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και έχουν αυξηθεί με τη διακυβέρνηση της Ν.Δ. Αποτελούν συνέχεια των υποκλοπών των περιόδων Τόμπρα (κυβέρνηση Α. Παπανδρέου), Μαυρίκη & Γρυλλάκη (κυβέρνηση Κων. Μητσοτάκη). **Υποκλοπές υλοποιούνται διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις των Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ με την επίκληση των έωλων λόγων «εθνικής ασφάλειας», έχοντας αυξηθεί το τελευταίο διάστημα.**

Σύγχρονα συστήματα έχουν παραγγελθεί και αγοραστεί για τις υποκλοπές τηλεπικοινωνιών από ΕΥΠ, αστυνομία, κ.α. Ελληνικές και ξένες υπηρεσίες αναβαθμίζουν τη δράση τους με συστήματα (Pegasus, Predator κ.α.), τη συνεργασία τους για τις παρακολουθήσεις και την ανταλλαγή πληροφοριών, αλλά και τους ανταγωνισμούς μεταξύ τους. Κράτος, παρακράτος δρουν με θολές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ τους για την επίτευξη των στόχων τους.

Οι υποκλοπές είναι ένα διαρκές εργαλείο των καθεστωτικών δυνάμεων του αστικού συστήματος για τη θωράκιση της εξουσίας τους με την παρακολούθηση των πολιτικών και οικονομικών αντιπάλων τους, τη γνώση των κινήσεων τους, τον εκβιασμό-ομηρία τους, την πρόληψη των αντιδράσεων. Στο στόχαστρο με ιδιαίτερο τρόπο βρίσκονται οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και του α.α. χώρου.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο άλλωστε πως η μεγάλη **αύξηση των υποκλοπών για λόγους «εθνικής ασφάλειας»** έγινε μετά το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης το 2008-2009, τα μνημόνια και την ανάπτυξη των μαζικών αγώνων. Από 1.124 υποκλοπές/παρακολουθήσεις το 2008, σε 9.876 το 2013, σε **11.113 το 2018 (επί ΣΥΡΙΖΑ) και 15.475 το 2021.** **Ενδεικτικό είναι ότι το 2021 οι παρακολουθήσεις για ποινικές υποθέσεις μέσα από άλλη διαδικασία δικαστικών συμβουλίων ήταν μόλις 3.097.**

Οι μαζικές υποκλοπές και η επιχείρηση καθαγιασμού, γενίκευσης και «νομιμοποίησής» τους (ενδεικτική η αναφορά τους ως «επισυνδέσεις») αποτελούν **μέρος του συνολικού αντιδημοκρατικού κατασταλτικού παροξυσμού όχι μόνο της κυβέρνησης της ΝΔ, αλλά συνολική έκφραση του σύγχρονου αστικού ολοκληρωτισμού με κοινοβουλευτικό μανδύα** που εξελίσσει τις παλιές λειτουργίες χαφιεδισμού του αστικού κράτους.

Στηρίζονται από τη θεσμοθέτηση σειράς νόμων και από την υιοθέτηση οδηγιών

και κατευθύνσεων της Ε.Ε. που επιτρέπει την παρακολούθηση και καταγραφή των προσωπικών δεδομένων όλων χωρίς εξαίρεση. Δεν αποτελούν ελληνική ιδιαιτερότητα, αλλά κατάσταση γενικευμένης επιτήρησης που απλώνεται σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Με ένα πλέγμα σύγχρονων λογισμικών συστημάτων άντλησης στοιχείων για τις προσωπικές, οικονομικές, πολιτικές, πολιτιστικές, θρησκευτικές προτιμήσεις και συνήθειες μέσα από τις επικοινωνίες, την πρόσβαση στο διαδίκτυο για συναλλαγές, από τα μέσα και τις εφαρμογές κοινωνικής δικτύωσης. Πληροφορίες που αποτελούν όχι μόνο ένα μεγάλο φακέλωμα από το κράτος και το κεφάλαιο, αλλά και εμπόρευμα πληροφοριών στον ανταγωνισμό των εταιρειών για επιχειρηματικές κινήσεις και καταναλωτικές επιλογές. Πάνε μαζί με τη «νόμιμη» διατήρηση από τις εταιρείες των ηχητικών αρχείων όλων των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, την παρακολούθηση του διαδικτύου και των προσωπικών μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Συστήνουν αυτό που χαρακτηρίζεται ως καπιταλισμός της παρακολούθησης ή κατασκοπευτικός καπιταλισμός.

Οι λεγόμενες νομότυπες παρακολουθήσεις και όλο το πλέγμα της γενικευμένης επιτήρησης συμπληρώνουν τις απαγορεύσεις και το κτύπημα διαδηλώσεων, τις συλλήψεις και ξυλοδαρμούς αγωνιστών/στριών, τη βιομηχανία διώξεων διαδηλωτών και κινηματικών αγωνιστών, αστυνομία στα πανεπιστήμια, τη εκτεταμένη αστυνομοκρατία. Αποτελεί μια τρανή απόδειξη ότι η αντιλαϊκή πολιτική **συμβαδίζει με το κράτος του ολοκληρωτισμού με κοινοβουλευτικό μανδύα** και χρειάζεται για την επιβολή της το κράτος της καταστολής, του χαφιεδισμού, της γενικευμένης επιτήρησης, όπου οι «δημοκρατικές ελευθερίες» συρρικνώνονται σε μια ψήφο κάθε 4 (ή και 5 χρόνια πλέον σε Δήμους-Περιφέρειες).

Και τα τρία κόμματα που κυβέρνησαν μνημονιακά και αντιλαϊκά τα προηγούμενα χρόνια (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ) έχουν την ευθύνη για τη γιγάντωση του καθεστώτος των «νόμιμων» παρακολουθήσεων, που χωρίς καμία αμφιβολία στρέφεται κυρίως κατά του εργατικού κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς, πέρα από τις ενδοαστικές διαμάχες. Άλλωστε, το όργιο των υποκλοπών δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με τους αλλεπάλληλους τρομονόμους έχει διαμορφώσει το πλαίσιο για τις παρακολουθήσεις των «υπόπτων», που συχνά είναι οι «συνήθεις», ακολουθώντας κατά βήμα, τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων οι καθεστωτικές δυνάμεις και τα συστημικά ΜΜΕ το αναδεικνύουν στο προσκήνιο ως εκτροπή και ως υπόθεση που αφορά και θίγει μόνο τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ ή άλλους συστημικούς πολιτικούς ή το πολύ-πολύ και κάποιους ενοχλητικούς δημοσιογράφους, περιορίζοντας το μέγεθος και αποκρύπτοντας την έκταση

των παρακολουθήσεων. Επιδιώκουν να το απομονώσουν από τη συνολική αντεργατική πολιτική και να το εντάξουν τελικά στους σχεδιασμούς τους. «Αποκαλύπτεται» σε μια περίοδο μεγάλης όξυνσης της πολύπλευρης κρίσης του ελληνικού και του ευρωπαϊκού καπιταλισμού και πρωτοφανέρωτης όξυνσης των αστικών και ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων και ανταγωνισμών και έθεσε το ερώτημα αν η ανάδειξη του σκανδάλου των παρακολουθήσεων προέκυψε σχεδιασμένα από κάποια κέντρα, ποια είναι αυτά και τι θέλουν να βγάλουν, που χρειάζεται να το εξετάσουμε μέσα στο συνολικό πολιτικό πεδίο.

Η καπιταλιστική Ελλάδα, στο σταυροδρόμι των ενεργειακών και πολεμικών ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, στη στρατηγική περιοχή των Βαλκανίων, της ΝΑ Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, με ανοιχτό και κλιμακούμενο τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό για τα πετρέλαια και τις ΑΟΖ έχει μετατραπεί σε κόμβο ανταγωνισμών και συγκρούσεων και οξύνουν την **διαμάχη ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα (Ε.Ε.-ΗΠΑ)** και τις αστικές τάξεις τους για την υποστήριξη των συμφερόντων τους στην και από την Ελλάδα, εξακοντίζουν τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς τους με την χρήση κάθε δυνατού μέσου!

Ταυτόχρονα και σε συνάρτηση με όλα αυτά υπάρχει μεγάλη **όξυνση των αστικών ανταγωνισμών για το ποια μερίδα του κεφαλαίου** θα βγει κερδισμένη και ποια χαμένη στην πολεμική περίοδο που έχουμε μπει και πως θα «μοιραστούν» τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης και του ΕΣΠΑ.

Η προοπτική της επέκτασης της ενεργειακής φτώχειας, η πιθανότητα μονιμοποίησης, κλιμάκωσης και πολλαπλασιασμού των εστιών του πολέμου και οι περιβαλλοντικές καταστροφές δημιουργούν βαριές επιπτώσεις στο βιοτικό επίπεδο και τις συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης και της λαϊκής πλειοψηφίας, αλλά και **συνθήκες για μεγάλες συγκρούσεις και εξεγερσιακά γεγονότα.**

Δυναμώνουν οι προβληματισμοί στις κυρίαρχες τάξεις για την διαμόρφωση του πολιτικού συστήματος που θα εξασφαλίσει σταθεροποίηση του συστήματος (με κυβέρνηση συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ, ή εθνικής ενότητας, ή τεχνοκρατών), ενώ από την άλλη

Η «αποκάλυψη» των παρακολουθήσεων στη συγκεκριμένη περίοδο και με αυτό τον τρόπο είναι ακριβώς έκφραση της οξυμένης διαπάλης ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα (Ε.Ε., ΗΠΑ και άλλα), τις διάφορες μερίδες της αστικής τάξης στις συνθήκες της βαθιάς αυτής κρίσης με την χρήση κάθε δυνατού μέσου! Ο Μητσοτάκης μετά από την «αποκάλυψη» διακήρυξε πως δεν θα κάνει πρόωρες εκλογές, ενόψει του δύσκολου χειμώνα.

Τίθεται επί τάπητος η ανάγκη τους για **συνολική αντιδραστική ανασυγκρότηση του πολιτικού σκηνικού**, με στόχο να εξασφαλιστεί η πολιτική σταθεροποίηση για το ξεδίπλωμα της αστικής πολιτικής και να θωρακιστεί η επίθεση του κεφαλαίου τον επερχόμενο χειμώνα αλλά και στη συνέχεια, σε βάρος των εργαζομένων και της νεολαίας.

Άλλωστε ιστορικά, όποτε είχαμε οποιαδήποτε άμεση εμπλοκή της ΚΥΠ/ΕΥΠ στις πολιτικές εξελίξεις, αυτό συνδεόταν με την προετοιμασία της αστικής τάξης σε συνεργασία και με οργανική συμμετοχή της CIA και μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ-NATO για αντιδραστικές επιχειρήσεις (πχ χούντα) ακόμα και για δολοφονικά κτυπήματα και προβοκάτσιες στο λαϊκό κίνημα και τους αγωνιστές του.

Στην εποχή μας η ΕΥΠ, με όλες τις κυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα με την κυβέρνηση ΝΔ-Μητσοτάκη αποκτά, αναβαθμισμένο ρόλο κι ακόμα πιο επιθετικό χαρακτήρα στη μάχη του συστήματος ενάντια στον εχθρό-λαό, σε ακόμα πιο στενή σύνδεση με τις μυστικές υπηρεσίες ΗΠΑ-NATO, Γερμανίας και Ισραήλ αλλά και εμπλοκή στις αντιθέσεις και ανταγωνισμούς τους.

Στο πλαίσιο αυτό χρειάζεται να αναλύσουμε καλύτερα την πολιτική, τους μηχανισμούς κ.λπ. του συστήματος των παρακολουθήσεων και το κυριότερο να εκτιμήσουμε/αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις που επιχειρούνται ενάντια στο κίνημα και την αριστερά. Σε αυτούς τους μηχανισμούς ιδιαίτερο και πολύ σοβαρό ρόλο παίζουν οι αντίστοιχες υπηρεσίες της ΕΛΑΣ: Η Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών της Ελληνικής Αστυνομίας (ΔΙΔΑΠ), η Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας της Ελληνικής Αστυνομίας (ΔΑΕΕΒ), αλλά και το Τμήμα Προστασίας του Κράτους και του Δημοκρατικού Πολιτεύματος της Ασφάλειας, με ειδικό καταμερισμό για την αντικαπιταλιστική κι επαναστατική Αριστερά.

Η ενδοαστική διαμάχη για τον «εθνικό ρόλο» της ΚΥΠ/ΕΥΠ, όπως εκδηλώνεται στην αντιπαράθεση κυβέρνησης-ακροδεξιάς με ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ, εξυπηρετεί την νέα επίθεση του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, με ανασυγκρότηση του αστικού πολιτικού συστήματος και των συμμαχιών του με ΗΠΑ/CIA, ΕΕ/ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Λαχανιάζει η επιθετική γραμμή κυβέρνησης Μητσοτάκη και ακροδεξιών συμμάχων του και στο βαθύ κράτος, οξύνει τις αντιθέσεις εντός του συστήματος. Ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ πλασάρονται ως εγγυητές της σταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος και της «δημοκρατικής αναδιοργάνωσης» της ΕΥΠ.

4. Από την πλευρά μας αντιμετωπίζουμε τις συγκεκριμένες εξελίξεις αναδεικνύοντας ότι:

- **Ιεραρχούμε το «κοινωνικό ζήτημα», τη φτώχεια, τους κουτσουρεμένους μισθούς, την ανεργία, την ακρίβεια, τους απλήρωτους λογαριασμούς, τις εξώσεις κ.λπ. στην πρώτη γραμμή της πάλης.**
- Το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων αποτελεί **εργαλείο** για την επιβολή της αντεργατικής πολιτικής και θωρακίζει την αστική εξουσία από τις αντιδράσεις σε αυτήν την πολιτική. Είναι συστατικό και **διαχρονικό στοιχείο του αστικού πολιτικού συστήματος**, όπως και η διαφθορά και η διαπλοκή. Συνοδεύει το αντιδημοκρατικό νομοθετικό πλαίσιο, την κρατική καταστολή, τις απαγορεύσεις, τις διώξεις, που θωρακίζουν την αστική εξουσία από τις αντιδράσεις στην αντεργατική πολιτική της. Όσο εντείνεται η αντιλαϊκή επίθεση τόσο θα επεκτείνονται οι υποκλοπές, θα οξύνεται το «δημοκρατικό ζήτημα» με την πρόταξη της «εθνικής ασφάλειας»,
- Δεν απομονώνεται αλλά συνδέεται και **δεν μπορεί να επισκιάζει** το κυρίαρχο σκάνδαλο, **την ίδια τη λειτουργία των νόμων του καπιταλισμού**, και της αντιδραστικής αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης.
- Το σκάνδαλο των υποκλοπών αναδεικνύει την αντιδραστική ουσία του καπιταλισμού, του αστικού κράτους και του αστικού πολιτικού συστήματος.
- **Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να εμφανίζεται ως τιμητής της κατάστασης, μιας και χρησιμοποίησε τις ίδιες μεθόδους και επί της δικής του περιόδου διακυβέρνησης και ψηφίζει την πλειοψηφία των σχετικών νομοθετημάτων.**
- **διαχωριζόμαστε από τη «θεσμική αντίληψη» του «εκδημοκρατισμού του κράτους»**, της διόρθωσης και διαχείρισης των παρακολουθήσεων. Αναδεικνύουμε την ανάγκη συντριβής του αστικού κράτους και διάλυσης όλων των κατασταλτικών του μηχανισμών, που αποτελούν και τον βαθύ του πυρήνα. Από αυτή την σκοπιά παλεύουμε για: Να ξηλωθεί η ΕΥΠ και κάθε συναφής υπηρεσία παρακολουθήσεων και να σταματήσει κάθε κρατική και παρακρατική παρακολούθηση της πολιτικής δράσης των πολιτών. Να δοθούν όλα τα στοιχεία για τις παρακολουθήσεις και στους πολίτες που ήταν και είναι υπό παρακολούθηση. Να σταματήσουν οι παρακολουθήσεις και να λογοδοτήσουν οι υπεύθυνοι. Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου που επιτρέπει τις παρακολουθήσεις πολιτών για λόγους «εθνικής ασφάλειας» και της τροπολογίας που δεν επιτρέπει την παροχή των στοιχείων από την ΑΔΑΕ στους πολίτες. Απειθαρχία-κατάργηση κάθε οδηγίας της Ε.Ε. που παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.
- **Η πάλη για το «δημοκρατικό ζήτημα»** πρέπει να αποτελέσει στόχο αγώνα των σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων, εργατικών σχημάτων, περιφερειακών και δημοτικών κινήσεων για τις λαϊκές ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα. Στηρίζουμε τη λειτουργία και τις δράσεις της ΚΕΔΔΑ και της Επιτροπής Αλληλεγγύης σε διωκόμενες-ους για τη συμμετοχή σε κινητοποιήσεις.

5. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η **Ν.Δ.** και τα φιλικά της ΜΜΕ προσπαθούν να αντεπιτεθούν. Επιδιώκουν ανεπιτυχώς να σβήσουν τη φωτιά και να επιβάλλουν ως «νομιμοποιημένες» τις υποκλοπές για λόγους «εθνικής ασφάλειας», την ίδια ώρα που συνεχίζουν και επιταχύνουν την αντιδραστική επίθεση σε όλα τα μέτωπα! Η πολιτική της ξέφρενης στήριξης των επιχειρήσεων και των νέων γύρων δημόσιου δανεισμού, σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας που οδηγείται στην φτωχοποίηση με «αντίδοτο» τα επιδόματα-ψίχουλα στο πιο εξαθλιωμένο κομμάτι είναι αυτό που προβάλλεται και θα επαναληφθεί στη ΔΕΘ ως δρόμος της υπευθυνότητας σε ένα δυσμενές παγκόσμιο περιβάλλον. Εργασιακά (Νόμος Χατζηδάκη, αυξήσεις που εξανεμίζονται από τον πληθωρισμό), απίστευτη ακρίβεια και κερδοσκοπία του κεφαλαίου, μαζικές ιδιωτικοποιήσεις/ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας (ΑΔΜΗΕ, πέρασμα ΕΥΔΑΠ-ΕΥΔΑΘ στο υπερταμείο, μετρό Θεσσαλονίκης, νέος κύκλος από λιμάνια και αεροδρόμια, φοιτητικές εστίες, ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση μεγάλων εκτάσεων δημόσιας γης κ.λπ., επιτάχυνση των πλειστηριασμών και των κατασχέσεων λόγω και της αύξησης των επιτοκίων των τραπεζών).

Στόχος τους είναι η επικράτηση τους στον ενδοαστικό ανταγωνισμό και το σαρωτικό προχώρημα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων μέσα από την συντριβή του λαϊκού κινήματος και την αμέριστη στήριξη στην αστική τάξη.

Αξιοσημείωτο γεγονός αποτελεί η προσέγγιση του κατά τα λοιπά «φιλελεύθερου» Μητσοτάκη με τμήματα της ακροδεξιάς (Κρανιδιώτης, Τζήμερος), παράλληλα με τα κρίσιμα υπουργικά πόστα που κατέχουν άλλοι ακροδεξιοί στην κυβέρνηση.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** από την άλλη πλευρά αποποιείται των ευθυνών του για τη δράση της ΕΥΠ και τη χρήση των υποκλοπών και προσπαθεί να εκμεταλλευτεί αυτό το πεδίο, ταυτιζόμενος σε όλα τα κρίσιμα επίδικα με τις επιλογές της κυβέρνησης (υποταγή στους «ιερούς κανόνες της αγοράς», στήριξη των επιχειρήσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, αποδοχή και υλοποίηση κατευθύνσεων της Ε.Ε., ευρωατλαντική πρόσδεση, επέκταση του φράκτη στον Έβρο κ.λπ. και πρόσφατα συναινετική ψήφιση του ξεπουλήματος των ναυπηγείων Ελευσίνας) και ψηφίζει την πλειοψηφία των νομοθετημάτων της. Επικεντρώνει την κριτική του προσωπικά στον Κ. Μητσοτάκη από την μια και στη ρυμούλκηση του ΠΑΣΟΚ στην «προοδευτική διακυβέρνηση» από την άλλη, πάνω στην βάση ενός προγράμματος συνέχισης της ίδιας πολιτικής με πιθανή άμβλυνση ορισμένων ακραίων πλευρών της. Σε πολλές τοποθετήσεις στελεχών του αναγνωρίζεται δυνατότητα συμμαχίας και με τμήματα της κεντροδεξιάς «χωρίς τον Μητσοτάκη», πάντα μέσα στα όρια της πολιτικής του κεφαλαίου, των αποφάσεων και των οδηγιών της ΕΕ και των ΗΠΑ-NATO.

Για αυτό και χρειάζεται μέσα στο κίνημα μάχη ενάντια στις απόψεις που περιορίζουν την αντιπαράθεση με την ΝΔ, και ακόμα χειρότερα με τον Κυρ. Μητσοτάκη, που ρίχνουν ξεκάθαρα νερό στον μύλο του ΣΥΡΙΖΑ.

Το **ΠΑΣΟΚ** θέλει να διαδραματίσει ρόλο στο μετεκλογικό σκηνικό ακόμα και ως μπαλαντέρ, παρότι η πιθανότητα να κυβερνήσει με την ΝΔ πλέον έχει μειωθεί.

Η «**Ελληνική Λύση**» πλασάρεται σε θέση «αντιπολίτευσης» στην κυβέρνηση προσδοκώντας οφέλη από την επιταχυνόμενη φθορά της ΝΔ. Η «αντιπολίτευσή της» γίνεται από θέσεις εθνικιστικές, αντιμεταναστευτικές / ρατσιστικές και αυταρχικές πιέζοντας από «δεξιά». Ταυτόχρονα, διαφαίνεται και το άνοιγμα «παράθυρων» για πιθανή μετεκλογική συνεργασία με τη ΝΔ. Απαιτείται διαρκής αντιπαράθεση με αυτό το κόμμα και συνολικά με τις δυνάμεις της ακροδεξιάς και τα παλιά και νέα μορφώματα που εμφανίζονται.

Το **ΜΕΡΑ 25** κινείται μέσα στο αστικό σκηνικό θέλοντας να προβληθεί ως μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δύναμη που συγκρούεται με τη «δουλοπαροικία», αλλά μπορεί να πετύχει ευνοϊκότερη διαχείριση του χρέους και του ευρώ εντός της Ε.Ε. προς όφελος και των επιχειρήσεων και των πολιτών. Ενώ, λειτουργεί αρχηγοκεντρικά, προβάλλεται ως συμμετοχική και ανοικτή δομή και ταυτόχρονα εμφανίζεται σε κινηματικές πρωτοβουλίες, υιοθετεί αιτήματα του κινήματος και επιδιώκει να επικοινωνήσει με τη νεολαία.

Μπροστά στο διαφαινόμενο πολιτικό αδιέξοδο άλλες δυνάμεις του συστήματος αναζητούν κάποια διέξοδο σε συμμαχικές, «μεταβατικές κυβερνήσεις» «παραγόντων» του κεφαλαίου αλλά Παπαδήμο-Ντράγκι και νέες «συναινετικές λύσεις».

6. Η γραμμή των άλλων δυνάμεων της αριστεράς δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη για συνολική αντιπαράθεση με το σύστημα και τις πολιτικές του δυνάμεις.

Το **ΚΚΕ** συμμετέχει στους εργατικούς και τους γενικότερους λαϊκούς αγώνες σε επίπεδο χώρων και κλάδων, αλλά δεν αναλαμβάνει πρωτοβουλίες **απεργιακού βήματος σε πανεργατικό επίπεδο και πολιτικής ενοποίησης των αγώνων** με ανατρεπτική λογική, παρά τις δυνατότητες και τις θετικές παλιότερες εμπειρίες. Στην αντίθετη κατεύθυνση, όλο και περισσότερο μπαίνει μαζί με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό στην κατεύθυνση κατακερματισμού των εργατικών αγώνων σε επιμέρους μέτωπα κατά κλάδο χωρίς συνέχεια, συντονισμό και κλιμάκωση. Περιορίζεται σε **αγώνες διαμαρτυρίας**, μετατοπίζοντας το κέντρο βάρους στην εκλογική κοινοβουλευτική ενίσχυση. Οι διεκδικήσεις στα οικονομικά περιορίζονται σε μικρές βελτιώσεις κυρίως επιδοματικού χαρακτήρα που προσπαθεί να

εμφανίσει ως μεγάλες επιτυχίες δεδομένης της γενικότερης ανυπαρξίας σοβαρών αγώνων. **Δεν θέτει πολιτικούς στόχους ανατροπής** των βασικών πολιτικών του αντίπαλου, χαρακτηριστικά δεν θέτει το ζήτημα της «εθνικοποίησης του ενεργειακού κλάδου» με την κατάργηση των μονοπωλιακών ομίλων. Παρά την θετική του στάση στον πόλεμο στην Ουκρανία, στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό ακολουθεί αντίθετη μεθοδολογία. Προτάσσει, όχι την ανεξαρτησία απέναντι και στις δύο αστικές τάξεις, αλλά την αντίθεση στην «συνεκμετάλλευση» του Αιγαίου και της Αν. Μεσογείου, συγχέει τις ΑΟΖ με τα «κυριαρχικά δικαιώματα», επιμένει στην μονόπλευρη καταγγελία της «τουρκικής επιθετικότητας», υποχωρεί στην επιθετικότητα της «δικής μας» αστικής τάξης.

Οι δυνάμεις που συγκροτούν την **ΛΑΕ** δεν ξεφεύγουν από μια ρεφορμιστική αντίληψη και δράση. Φάνηκε και από τις διεργασίες, τις εκδηλώσεις και τις διάφορες ανοιχτές συσκέψεις που έλαβαν χώρα τον Ιούνιο-Ιούλιο, ότι έχουν ως προτεραιότητα την παρέμβαση στις εκλογές και μια τακτική που αρνείται να διαχωριστεί από τις λογικές «αριστερού κυβερνητισμού-φιλολαϊκής διαχείρισης» του συστήματος. Προβάλλουν την ανάγκη μιας εκλογικής «ενότητας» χωρίς αρχές και σαφή προγραμματική βάση, με «κουκούλωμα» των στρατηγικών και τακτικών διαφορών που υπάρχουν στην αριστερά. Στο θέμα του πολέμου στην Ουκρανία δεν ξεκαθαρίζουν τον χαρακτήρα του σαν ιμπεριαλιστικό πόλεμο και από τις δύο πλευρές «κλείνοντας το μάτι» στον ρωσικό καπιταλισμό, ενώ στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό έχουν στάση μονομερούς καταγγελίας της «τούρκικης επιθετικότητας». Ανάγουν το ζήτημα της ρήξης-εξόδου από την ΕΕ σε «ιδεολογικό θέμα» για τους οργανωμένους-πολιτικές δυνάμεις και όχι σε κομβικό πολιτικό ζήτημα μαζικής πάλης στο σήμερα, υποστηρίζοντας ότι δεν πρέπει να «διαχωρίζει» τις αριστερές δυνάμεις για την ρηχή ενότητα που προτείνουν. Η γραμμή τους είναι επί της ουσίας γραμμή «αντιδεξιά - αντιμνηστοακική», καθώς αρνούνται μέσα στο κίνημα να τίθενται διαχωρισμοί από την πολιτική της διαχείρισης του καπιταλισμού και από τον ΣΥΡΙΖΑ! Υποστηρίζουν ένα πρόγραμμα άμεσων συνδικαλιστικών στόχων, και όχι ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ρήξης με την κυρίαρχη πολιτική, ενώ αναπαράγονται λογικές «παραγωγικής ανασυγκρότησης» του ελληνικού καπιταλισμού.

Επομένως τόσο οι γενικότερες θέσεις τους όσο και οι διεργασίες και οι τοποθετήσεις του καλοκαιριού μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κανένα έδαφος για πολιτική και εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις αυτές.

Η «Αναμέτρηση», καθώς και οι δυνάμεις του Κ-Σχεδίου και της ΑΡΑΝ και γενικά ο χώρος που κινείται γύρω από την «Αριστερή Πρωτοβουλία διαλόγου και δράσης», παρά τις διαφορές τους, επιχειρούν να “γεφυρώσουν” τα παραπάνω, προσπάθεια που οδηγεί σε ένα λαθεμένο

και μακριά από τις ανάγκες του κινήματος “μέσο όρο”.

Στρατηγική απάντηση και γραμμή ανατροπής

7. Το σύνολο των εξελίξεων δείχνει όλο και πιο παραστατικά τον όλεθρο στον οποίο ο καπιταλισμός σέρνει όλο και πιο κοντά τους λαούς. Η ανάγκη άλλης κοινωνίας του σοσιαλισμού/κομμουνισμού, η επαναστατική ανατροπή του σημερινού άδικου και καταστροφικού συστήματος, γίνεται ανάγκη επιβίωσης. **Το βάθος των αντιθέσεων κάνει αντικειμενικά πιο επίκαιρη τη «στρατηγική» απάντηση της επανάστασης και του κομμουνισμού με το άμεσο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και την ανάγκη της ανατροπής της επίθεσης.** Ενδιάμεσες «λύσεις» μέσα στα πλαίσια της σημερινής κατάστασης δεν μπορούν να απαντήσουν.

Η αναγκαιότητα ανασυγκρότησης του κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος, του αντικαπιταλιστικού μετώπου και του ανατρεπτικού κινήματος της εργατικής τάξης προκύπτει όχι σαν αποτέλεσμα της δικής μας θέλησης, αλλά από την ανάγκη να οικοδομηθεί το αντίπαλο δέος σε μια πρωτοφανέρωτη ιστορική κατάσταση.

Συνολικά, το ζήτημα της πτώσης της κυβέρνησης Μητσοτάκη και της ήττας της ΝΔ έρχεται στο προσκήνιο, αλλά από τον ΣΥΡΙΖΑ και αστικές μερίδες επιδιώκεται να «χωνευτεί» στη λογική της εναλλαγής, των «δημοκρατικών κυβερνήσεων», της «κυβέρνησης των τίμιων» κ.λπ. για την εκ νέου σταθεροποίηση του συστήματος.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά πρέπει να ρίξει το σύνθημα της ανατροπής της κυβέρνησης και αυτής της πολιτικής από το μαζικό εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, για να σπάσει το πλαίσιο της καπιταλιστικής λεηλασίας, της φτωχοποίησης του λαού, της καταστολής και του ψηφιακού χαφιεδισμού, για την ανατροπή συνολικά της πολιτικής κεφαλαίου και ΕΕ, στην οποία συναινούν η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και η Ελληνική Λύση. Για να βαθύνει η κρίση του συστήματος, να οδηγήσει σε ρωγμή και ανατροπές της κυρίαρχης πολιτικής, να ανοίξει ο δρόμος για τις επαναστατικές αλλαγές, για την εργατική εξουσία.

Πολιτική βάση της παρέμβασής μας είναι το αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα πάλης όπως το επεξεργαστήκαμε στην πολιτική πρόταση του NAP και της ANTAPΣΥΑ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι αδύναμη πολιτικά, αλλά όλο και πιο επικίνδυνη. Το διάστημα που μένει θα επιχειρήσει να «κλείσει» τις πιο χοντρές εκκρεμότητες του κεφαλαίου ενώ

«ζυμώνονται» οι «εναλλακτικές λύσεις». Εμείς παλεύουμε πολιτικά για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την επίθεση, να αναδείξουμε τον πραγματικό εχθρό, να συσπειρωθούν δυνάμεις στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, να γίνουν έμπρακτα, συγκεκριμένα βήματα στην ανασυγκρότηση της πρωτοπορίας σε όλα τα επίπεδα.

Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιμένουν με συνέπεια στη συσπείρωση των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, των μαχόμενων και ριζοσπαστικών κοινωνικών και πολιτικών ρευμάτων πάνω στην βάση της ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και του αναγκαίου αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Πάνω σε αυτή την βάση βλέπουμε την παρέμβασή μας τόσο στις πολιτικές μάχες, όσο και στις εκλογές.

Ανάμεσα στην **γραμμή της ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και τα κόμματά της,** τους αστικούς και ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και πόλους, και τη **ρήξη με τις βασικές επιλογές του συστήματος από την μια,** και το **συμβιβασμό με τις κεντρικές επιδιώξεις του συστήματος, την συμπόρευση με κάποιον** από τους ιμπεριαλιστικούς πόλους, την υποχώρηση απέναντι στις επιδιώξεις της ελληνικής αστικής τάξης (κάποτε στο όνομα του «αντιιμπεριαλισμού») ή την ηγεμόνευση από τον ΣΥΡΙΖΑ και τις «δημοκρατικές δυνάμεις» (στο όνομα του να φύγει ο Μητσοτάκης») από την άλλη, δεν υπάρχει μέσος δρόμος. Κάθε πολιτική σε αυτή την κατεύθυνση ή σε συμβιβασμό μαζί της είναι καταδικασμένη να ηττηθεί. Θα ενσωματωθεί πολύ γρήγορα στις κυρίαρχες δυνάμεις μέσω ΣΥΡΙΖΑ ή στο ΜΕΡΑ25, ή ακόμα και στο κυοφορούμενο ρεύμα «εθνικής συστράτευσης» απέναντι στον «κοινό κίνδυνο».

Καμιά κοινοβουλευτική αναμονή! Δεν περιμένουμε τις εκλογές «για να φύγει ο Μητσοτάκης». Οργανώνουμε αποφασιστικά την λαϊκή πάλη και αντεπίθεση ενάντια στην φτώχεια, τον πόλεμο, τον ολοκληρωτισμό. Σε κάθε μέτωπο και ζήτημα και συνολικά. Προωθούμε μέσα στην πάλη για την ανατροπή την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, την προετοιμασία του Συνέδριου του ΝΑΡ, τις διαδικασίες για τη συγκρότηση του Σύγχρονου Κομμουνιστικού Προγράμματος και της νέας κομμουνιστικής οργάνωσης, την προσπάθεια για το προχώρημα της μετωπικής συγκρότησης και παρέμβασης των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

...

8. Χρειάζεται το επόμενο διάστημα να παρέμβουμε στο εργατικό-λαϊκό κίνημα για την ανάπτυξη αγώνων, τον ταξικό προσανατολισμό, την γενίκευση και την πολιτικοποίησή τους.

Όλο το τελευταίο διάστημα είχαμε **σοβαρούς αγώνες**, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα (**cosco, e-food, ΛΑΡΚΟ, Μαλαματίνα**, κ.λπ.), όπως και σημαντική κινητικότητα στην νεολαία και σε άλλα μέτωπα.

Στόχος μας για το αμέσως επόμενο διάστημα είναι η **ανάπτυξη αγώνων του μαζικού κινήματος**, κατά σωματεία, κλάδους και συνολικά. Όλη η οργάνωση του ΝΑΡ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι πολιτικοσυνδικαλιστικές συλλογικότητες που παρεμβαίνουμε πρέπει να μπουν σε θέση μάχης.

Η ανάπτυξη μαζικών αγώνων με κέντρο το εργατικό κίνημα είναι ο δρόμος που επιδιώκουμε να καθορίσουμε τις εξελίξεις μακριά από τη λογική «ανάθεσης» στις κοινοβουλευτικές «λύσεις» και αναμονή. Η ανάπτυξη του κινήματος με βαθύτερα αιτήματα – στόχους σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, όπως: Παλεύουμε για να ζήσει ο λαός κόντρα στην πείνα, τον πόλεμο, τον αυταρχισμό, τα καπιταλιστικά κέρδη.

...

Κόντρα στην πολιτική των «επιδομάτων», που προσπαθούν να «απαλύνουν» την ληστεία του λαϊκού εισοδήματος και να ρίξουν «στάχτη στα μάτια» για δήθεν φιλολαϊκά μέτρα που όμως αφήνουν αλώβητους τους μηχανισμούς διαμόρφωσης των ληστρικών τιμών, διασφαλίζουν την κερδοφορία του κεφαλαίου και αφήνουν στο απυρόβλητο την πολιτική της ΕΕ, τις ιδιωτικοποιήσεις και τη φιλοπόλεμη πολιτική.

Να διαμορφώσουμε όρους μαζικής διεκδίκησης της ανατροπής ΤΩΡΑ των κερδών του κεφαλαίου και της αναδιανομής του πλούτου υπέρ της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Να οργανώσουμε ένα νέο ξεσηκωμό του λαού με πραγματικό αγώνα σύγκρουσης αντίστοιχο με αυτόν της περιόδου των Μνημονίων, αλλά με μεγαλύτερο πολιτικό βάθος των στόχων πάλης σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Ένα κίνημα που ατμομηχανή του θα είναι η ανάπτυξη σκληρών απεργιακών αγώνων και η διασύνδεσή του με αντίστοιχη παλλαϊκή δράση στις γειτονιές με πολύμορφες παλλαϊκές κινητοποιήσεις.

...

Στην κατεύθυνση αυτή οι αιχμές των διεκδικήσεων πρέπει να είναι:

- Πραγματικές αυξήσεις και ΣΣΕ παντού. Κανένας μισθός-σύνταξη κάτω από 1000 ευρώ

- (εισαγωγικός σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα) - αύξηση ΤΩΡΑ 30% στον εργατικό μισθό. Κάλυψη όλων των απωλειών των μνημονίων, του πληθωρισμού και της ακρίβειας - τιμάρηθμος. Ζωή με αξιοπρέπεια. Επιστροφή 13ου και 14ου στο δημόσιο.
- Αφορολόγητο 12000 ευρώ και 4000 για κάθε παιδί. Σταθερή αυτόματη αναπροσαρμογή των μισθών για την κάλυψη πληθωρισμού και αύξησης τιμών. Όχι στην πολιτική των επιδομάτων (voucher και pass) που δεν ανατρέπουν τις αιτίες και το μηχανισμό διαμόρφωσης των ληστρικών τιμών και στην ουσία αποτελούν ενισχύσεις των ιδιωτικών παρόχων και διασφάλιση των κερδών τους.
 - Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους/ες. Όχι στις απολύσεις και τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Μόνιμες προσλήψεις σε Υγεία, Παιδεία, κοινωνικές υπηρεσίες.
 - Δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου. 7ωρο 5νθήμερο 35ωρο στην προοπτική του 30ωρου. Όχι δουλειά την Κυριακή.
 - Μέτρα ενάντια στην ακρίβεια, την ενεργειακή και διατροφική φτώχεια, την αστεγία.
 - Κατάργηση του ΦΠΑ και κάθε έμμεσου φόρου στα είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής.
 - Ειδικά για το τεράστιο θέμα της ενέργειας διεκδικούμε:
 - Ρεύμα, πετρέλαιο, βενζίνη, φυσικό αέριο, φτηνά και προσιτά για τις λαϊκές ανάγκες. Κανένα λαϊκό σπίτι χωρίς ρεύμα. Καμιά διακοπή.
 - Διατίμηση στα τιμολόγια του ρεύματος και των καυσίμων.
 - Κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης και όλων των φόρων για τους εργαζόμενους.
 - Κατάργηση των χρηματιστηρίων της ενέργειας.
 - Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση του συνόλου ενεργειακού τομέα για έναν ενιαίο καθετοποιημένο παραγωγό, μεταφορέα, πάροχο ενέργειας. Λειτουργία του για τις λαϊκές ανάγκες και με εργατικό και λαϊκό έλεγχο.
 - Όχι εμπόργκο ΗΠΑ/ΕΕ στην Ρωσία, όχι στον “οικονομικό πόλεμο” Δύσης και Ρωσίας. Δεν θα κρυώσουμε για το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Απειθαρχία στις επιταγές και τους κανονισμούς της ΕΕ για την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας.
 - Πάλη για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών και της δημόσιας περιουσίας, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την εμπορευματοποίηση και τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις (στο μαζικό ξεπούλημα των δημόσιων υποδομών, των δημόσιων εκτάσεων γης, θάλασσας, λιμνών, νησιών, παραλιών, δασών). Υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος.
 - Κατάργηση των ιδιωτικοποιήσεων στην Ενέργεια, το Νερό, τις μεταφορές και τα βασικά κοινωνικά - αγαθά - επιστροφή τους στη δημόσιο με κοινωνικό έλεγχο. Κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ.
 - Αντίθεση σε πλειστηριασμούς σε βάρος λαϊκών στρωμάτων και στις εξώσεις ντόπιων και προσφύγων. Κατοχύρωση του δικαιώματος στη στέγη, την ενέργεια, το νερό για όλους όσους ζουν σ’ αυτή τη χώρα. Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου για τους

ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις. Θεσμοθέτηση νομοθετικού πλαισίου για την πραγματική προστασία της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας, με την κατοχύρωση του ακατάσχετου της πρώτης κατοικίας και τη διαγραφή χρεών των λαϊκών στρωμάτων προς τράπεζες, κράτος, δήμους και ταμεία. Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Προγράμματα εργατικής κατοικίας, Κάλυψη των αναγκών για Φοιτητική στέγη. Αντίθεση στην εκτόξευση των ενοικίων και την εκδίωξη για τα airbnb, διατίμηση έλεγχος στις αυξήσεις των ενοικίων.

- Αγώνας ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις σε Παιδεία, Υγεία κ.λπ.
- Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση και εργατικός έλεγχος των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων.
- Τέρμα στην καταστολή, τις διώξεις, τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, τις παρακολουθήσεις και την επίθεση στα δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και την απεργία. Κατάργηση του νόμου απαγόρευσης των συγκεντρώσεων, του ν. Χατζηδάκη και απειθαρχία στην εφαρμογή του. Κανένα σωματείο να μην εγγραφεί στο ΓΕΜΗΣΟΕ - Δεν ενσωματώνουμε/εφαρμόζουμε τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες! Μπλοκάρουμε την πανεπιστημιακή αστυνομία. Υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.
- Αντίθεση σε διακρίσεις, σεξισμό, έμφυλη βία.
- Υπερασπίζουμε τα δικαιώματα των προσφύγων στο άσυλο, σε ελευθερίες και τα δικαιώματα ενάντια σε επαναπροωθήσεις, αστεγία, διώξεις. Συνεχίζουμε τους αγώνες ενάντια σε ρατσισμό, εθνικισμό, φασισμό.
- Απεμπλοκή της Ελλάδας από τον πόλεμο τώρα! Ακύρωση του γιγαντιαίου προγράμματος εξοπλισμών. Έξω από το ΝΑΤΟ - Να κλείσουν οι βάσεις του θανάτου. - Όχι στον αντιδραστικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Ειρήνη και Φιλία των Λαών! Ανατροπή του μόνιμου ευρωμνημόνιου, των μηχανισμών επιτήρησης της ΕΕ μόνιμων ή έκτακτων, των δεσμεύσεων και των προαπαιτούμενων. Δε θα πληρώσουμε την κρίση του κεφαλαίου, να πάρουν πίσω όλα τα αντεργατικά μέτρα.
- Απειθαρχία σε όλες τις ντιρεκτίβες και τις αποφάσεις της ΕΕ.
- Παύση πληρωμών του χρέους - μη αναγνώριση και διαγραφή του. Διεθνιστικός αγώνας και ρήξη-απειθαρχία-Έξοδο από το ευρώ, και την Ε.Ε.
- Ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ και κάθε επίδοξου διαχειριστή της ίδιας πολιτικής από το κίνημα των εργαζομένων

Επομένως χρειάζεται άμεσα να προβάλλεται και να υποστηρίζεται σε κάθε χώρο και για κάθε πεδίο ένα άμεσο πρόγραμμα διεκδικήσεων πάνω σε αυτές τις βάσεις και μια αντίστοιχη πρωτοβουλία συσπείρωσης δυνάμεων του μαζικού κινήματος.

Η προσπάθεια ανάπτυξης ανυποχώρητου αγώνα με αυτό το περιεχόμενο πρέπει να προωθηθεί από όλες τις πλευρές και **να ενοποιηθούν στην προσπάθεια του μαζικού ξεσηκωμού.**

Στην κατεύθυνση αυτή επιδιώκουμε:

Να διαμορφωθεί κοινή αγωνιστική απεργιακή πρόταση, ΓΣ στους χώρους δουλειάς και πρόταση για πανεργατική απεργία από κύκλο ΓΣ. Να επιδιώξουμε να τροφοδοτήσει το ξεδίπλωμα κλαδικών αγώνων με τη μάχη για ΣΣΕ και πραγματικές αυξήσεις παντού.

Συμβάλλουμε και δουλεύουμε για πραγματοποίηση ΓΣ της Ταξικής Κίνησης εργατικής χειραφέτησης με στόχο την διεύρυνση της και τη συσπείρωση ενός δυναμικού πρωτοπόρου αγωνιστικού δυναμικού αγωνιστών που με μια βαθύτερη αντικαπιταλιστική κατεύθυνση θα τεκμηριώσουν το περιεχόμενο και την αγωνιστική πρόταση στους εργασιακούς χώρους και στα σχήματα. Επιδιώκουμε τα ταξικά εργατικά σχήματα να πάρουν θέση μάχης και να στηρίξουν αγωνιστικά, ταξικά πλαίσια και μαχητικές δράσεις και να συντονίζονται ανά κλάδο, ανά πόλη και πανελλαδικά.

Συμβάλλουμε, προτείνουμε και επιδιώκουμε τη δημιουργία ενός μόνιμου Συντονισμού («Συνέλευσης Αγώνα») πρωτοβάθμιων σωματείων, επιτροπών αγώνα, μειοψηφιών σωματείων και αγωνιστών που θα προχωρήσουν σε πρωτοβουλίες όλο το επόμενο διάστημα.

Συμβάλλουμε-στηρίζουμε τη δράση δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων, Συλλογικοτήτων γειτονιών και συντονισμούς αυτών των συλλογικοτήτων για την υπεράσπιση των λαϊκών αναγκών, την υγεία, την παιδεία, την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων, των κοινωνικών αγαθών, του περιβάλλοντος και των δημοκρατικών ελευθεριών ντόπιων και προσφύγων-μεταναστών. Όπου δεν υπάρχουν τέτοιες συλλογικότητες συγκροτούμε επιτροπές αγώνα - λαϊκές συνελεύσεις στις γειτονιές.

Στηρίζουμε τις πρωτοβουλίες-δράσεις των κινήσεων πόλης και των συλλογικοτήτων γειτονιών διαμορφώνοντας ένα ευρύτερο αγωνιστικό δυναμικό που επιδιώκουμε να συναντιέται με το εργατικό κίνημα.

Το θέμα της ακρίβειας και της αύξησης του κόστους της ενέργειας. Επιδιώκουμε να υπάρξει πρωτοβουλία, κεντρική διαδήλωση και πολύμορφες κινητοποιήσεις για την ακρίβεια, το κόστος της ενέργειας, τη φτώχεια. Θέλουμε να προχωρήσουν τοπικές δράσεις και να αναβαθμιστούν-πολλαπλασιαστούν-μαζικοποιηθούν οι κοινές δράσεις των Συντονισμών

Συλλογικοτήτων για τα παραπάνω.

Επίσης, έχει ξεκινήσει προετοιμασία για έκδοση φυλλαδίου - επεξεργασίας με τις θέσεις του NAP για το θέμα της ενέργειας.

9. Για την ANΤΑΡΣΥΑ, την μετωπική πολιτική και τις εκλογές

Συνεχίζουμε την δουλειά που έχουμε ανοίξει ήδη από το καλοκαίρι και προχωράμε με την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ την μετωπική πολιτική και την προετοιμασία:**

Οργανώνουμε άμεσα την εξωστρεφή **μαζική πολιτική παρέμβαση του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Συνεχίζουμε την προσπάθεια συνεδριάσεων/συγκροτήσεων και εξωστρεφούς δράσης των ΤΕ με εξορμήσεις, συσκέψεις με αγωνιστές και εκδηλώσεις, με βάση την απόφαση του ΠΣΟ της 3ης του Ιουλίου.

Βάση της παρέμβασής μας είναι η «πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ». Απευθύνουμε την πολιτική πρόταση στις δυνάμεις και τους αγωνιστές που απευθύνθηκε και το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Επιμένουμε ότι υπάρχει η αναγκαιότητα και η δυνατότητα για έναν **ισχυρό πόλο της αντικαπιταλιστικής / επαναστατικής αριστεράς**.

Επιδιώκουμε η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ να αναλάβει το επόμενο διάστημα και νέες πρωτοβουλίες** σε αυτή την κατεύθυνση.

Οργανώνουμε την προετοιμασία της **Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** η οποία επιδιώκουμε να πραγματοποιηθεί τέλη Οκτώβρη.

Κέντρο της Συνδιάσκεψης είναι η ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς και τα καθήκοντα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τόσο «εντός» όσο και «εκτός» σε αυτή την κατεύθυνση. Το άνοιγμα της συζήτησης για τα μεγάλα προβλήματα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ανάγκη του αντικαπιταλιστικού πόλου, την πορεία προς αυτόν και από την άποψη αυτή την υπέρβαση του σημερινού επιπέδου του μετώπου. Το ζήτημα των συμμαχιών και της εκλογικής τακτικής με βάση και την απόφαση του ΠΣΟ του Ιούνη.

Και στο σημερινό σταυροδρόμι γίνεται σαφές ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά:

- **είτε θα ανασυγκροτηθεί** στην κατεύθυνση μιας πορείας συσπείρωσης κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων και ρευμάτων στη βάση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος με επαναστατική προοπτική και επιδίωξη κομμουνιστικής ηγεμονίας,

- **είτε θα υποχωρήσει** σε ένα «χαλαρό», μισορεφορμιστικό-αντινεοφιλελεύθερο ρεύμα, χωρίς πρόγραμμα και συμφωνία στα βασικά ζητήματα της περιόδου, χωρίς την αναγκαία στρατηγική συμφωνία και θα αποδυναμωθεί-απονευρωθεί.

Βασικός δρόμος για την συσπείρωση αγωνιστριών-ών (χωρίς να υποτιμάμε και το ζήτημα των οργανωμένων δυνάμεων) πρέπει να είναι μια μεγάλη πολιτική-προγραμματική εξόρμηση, ανοίγματος διαλόγου σε κάθε χώρο και κίνημα που συμμετέχουμε, για το πρόγραμμα και την αναγκαιότητα του αντικαπιταλιστικού μετώπου σήμερα.

...

Σε αυτή την κατεύθυνση θα παρέμβουμε και στις εκλογές όποτε αυτές γίνουν.

Βασική πλευρά της παρέμβασής μας το επόμενο διάστημα είναι η αντιπολεμική κατεύθυνση, τόσο για την ενίσχυση και εμπλουτισμό του συνόλου της κινηματικής και πολιτικής δράσης και του πολιτικού λόγου, όσο και για την αυτοτελή ανάπτυξη της πολύπλευρης αντιπολεμικής πάλης, με ταξικό, διεθνιστικό και αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο. Η παρέμβασή μας στο θέμα του πολέμου δεν περιορίζεται μόνο στο βασικό θέμα της πολεμικής σύγκρουσης στην Ουκρανία μεταξύ των αστικών μπλοκ Ουκρανία-ΗΠΑ-ΕΕ εναντίον Ρωσίας, αλλά και στις εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά (που αποτελούν κρίσιμο πεδίο για την υποταγή της Αριστεράς στην αστική πολιτική) κι ευρύτερα στην περιοχή, στην αντιδραστική στρατιωτικοποίηση της ΕΕ, στις επικίνδυνες τάσεις στην Ασία και γενικότερα.

...

Είναι αναγκαίο να ενισχυθούν οι στόχοι πάλης και το περιεχόμενο στο μαζικό κίνημα με τα αναγκαία αντιπολεμικά συνθήματα και αιτήματα, ενάντια στους εξοπλισμούς, τις βάσεις, τον σχεδιασμό του ΝΑΤΟ, την εμπλοκή στον πόλεμο στην Ουκρανία και των οικονομικών κυρώσεων κατά της Ρωσίας, που τελικά στρέφονται δραματικά κατά των λαών, ιδιαίτερα της Ευρώπης.

Θα συμβάλλουμε και σε αυτοτελείς αντιπολεμικές παρεμβάσεις και κινητοποιήσεις. Θα συμβάλλουμε στην ανάληψη τέτοιων δράσεων μέσω του **Αντιπολεμικού Διεθνιστικού Συντονισμού**.

Ιδιαίτερο ρόλο έρχεται να παίξει και η αντιπολεμική πρωτοβουλία των 9 οργανώσεων. Εκτιμάμε σαν πολύ θετική την παρακαταθήκη που έχει αφήσει και την απόφαση να συνεχίσει την δράση της.

10. Η ανάπτυξη της Πρωτοβουλίας για κομμουνιστικό πρόγραμμα/κόμμα και τα νέα βήματα

Το προηγούμενο διάστημα έγιναν βήματα στην **συγκρότηση των Επιτροπών Βάσης της «Πρωτοβουλίας»** και στη διαμόρφωση **προγραμματικού περιεχομένου του νέου φορέα**, μέσα από τη δουλειά των Ομάδων Εργασίας και τη διοργάνωση των θεωρητικών ημερίδων εργασίας και διαλόγου.

Η **συνέχεια και σταθερή ανάπτυξη των βημάτων αυτών αποκτά αυτονότητα κρίσιμο χαρακτήρα**, στη βάση του συνολικού σχεδιασμού μας και των στόχων που έχουμε θέσει.

Η διαδικασία συσπείρωσης και συγκρότησης ενός ευρύτερου δυναμικού γύρω από την «Πρωτοβουλία» σε ένα **εγχείρημα νέας κομμουνιστικής- επαναστατικής στράτευσης και διαμόρφωσης σύγχρονων τομών** και επεξεργασιών προγραμματικού χαρακτήρα αποτελεί για το NAP μια **θετική πρόκληση και ένα απαραίτητο βήμα/άλμα ζωτικής σημασίας** για το γενικότερο εγχείρημα και το μέλλον του, συνολικά για την επαναστατική αριστερά και το κίνημα της στη νέα περίοδο.

Το επόμενο διάστημα χρειάζεται να στρατευτούμε ενιαία, ξεπερνώντας μια σειρά δυσκολίες και καθυστερήσεις, με πρώτο στόχο να εμπλακεί πιο ενεργά και στο σύνολό του το δυναμικό και οι ΟΒ του NAP και της ν.Κ.Α. πανελλαδικά.

Η Πολιτική Επιτροπή συζήτησε και κατέληξε σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις για τη συμβολή των μελών του NAP στην παραπέρα ανάπτυξη της λειτουργίας και δράσης της **Πρωτοβουλίας για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα** για το επόμενο διάστημα, στον ορίζοντα της προετοιμασίας του ιδρυτικού συνεδρίου της νέας κομμουνιστικής οργάνωσης με βάση και τα βήματα που θα γίνουν τους επόμενους μήνες.

...

Επίσης, στην συνεδρίαση της ΠΕ καταλήχθηκε ο συγκεκριμένος **σχεδιασμός για την προετοιμασία του 5ου συνεδρίου του NAP**, η πορεία διαμόρφωσης και συζήτησης των **Θέσεων της ΠΕ για το 5ο Συνέδριο** και άλλα ζητήματα οργανωτικής και πολιτικής προετοιμασίας **στην πορεία για το συνέδριο**, το οποίο θα πραγματοποιηθεί τους πρώτους μήνες του 2023.

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

3 Σεπτεμβρίου 2022